

Ти знаєш, що ти — людина (скорочено)

Василь Симоненко

Ти знаєш, що ти — людина.
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.
Більше тебе не буде.
Завтра на цій землі
Інші ходитимуть люди.
Інші кохатимуть люди —
Добрі, ласкаві й злі.
Сьогодні усе для тебе —
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба.
Кохати спішити треба —
Гляди ж не проспи!
Бо ти на землі — людина,
І хочеш того чи ні —
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Учені-стверджують, що жодна людина на землі не повторює іншу, навіть якщо це близнята. Неповторне і життя, яке дуже швидко минає. Тому не можна відкладати на потім ні добрих справ, ні дружби, ні кохання, ні мрій, ні спілкування з природою. Про це вірш В. Симоненка "Ти знаєш, що ти — людина...".

У вірші немає барвистих порівнянь та метафор, тут переважає розмовна інтонація, фрази уривчасті. Але при цьому — велика сила та глибина думки, афористичність висловлювання, яка проникає в саме серце читача чи слухача.